

afb. 12. De entreehal met balie van het Maritiem Museum Rotterdam na de verbouwing in 2010. (foto Fred Ernst)

College van Oxford University is een structuur opgebouwd waarin het Maritiem Museum betrokken is in het academische maritiem-historische onderzoek. Deze internationale focus vindt zijn rechtvaardiging niet alleen in een collectie van wereldklasse, maar vooral ook in het besef dat het museum in staat moet zijn en blijven om verbinding te maken tussen het snel veranderende publiek en de maritieme wereld van vroeger en nu. Daarvoor zijn nieuwe verhalen nodig. Verhalen van topklasse, net als de collectie, en dus gebaseerd op actueel onderzoek. Verzamelen, inclusief bewaren, restaureren, en onderzoeken zijn basistaken die achter de schermen plaatsvinden. Zij zijn van essentieel belang voor de identiteit van een museum, maar het publiek merkt er weinig van. Het presentatiebeleid van het museum is in de loop van anderhalve eeuw eveneens wezenlijk veranderd. De negentiende-eeuwse

oprichters van het Maritiem Museum der KNYC willen het ‘maritieme bewustzijn’ stimuleren door de maritieme wereld op schaal te tonen. Het zijn de scheepsmodellen, schilderijen, prenten en kaarten die, met de nodige uitleg over deze voorwerpen zelf, het enthousiasme bij het publiek moeten opwekken. Die werkwijze is, afgezien van een groter scala aan hulpmiddelen bij de presentatie, jarenlang hetzelfde gebleven. De programmering van het museum kent sinds kort echter een andere insteek. Niet langer staan de scheepvaart en scheepsbouw in directe (technische) zin centraal, maar de rode draad van alle presentaties en activiteiten wordt nu gevormd door de rol van de maritieme wereld en het belang ervan voor iedereen. Dat belang is velerlei: scheepvaart beïnvloedt ons eetpatroon, de manier waarop we ons kleden, de prijs van zo ongeveer alle consumptiegoederen, speelgoed, computers